

ærede Medlem motiverede dette sit Ønske med at sige, at der var opstaaet Uro om Forsvarssagen, og at det derfor var noget vanskeligt og vilde, jo længere Tiden skred frem, blive endnu vanskeligere at samle sig om en saglig og uhildet Afgørelse af denne Sag. Ja, det kan jo synes ret tilforladeligt, men jeg vil dog sige, at det ærede Medlem ikke bør fastholde denne Opfordring med den Motivering. Jeg ønsker saa godt som nogen, at Forsvarskommissionen bliver færdig saa snart som muligt, men ønsker den ikke færdig, før den er i Stand til at levere et Arbejde, som kan danne Grundlaget for de kommende Forhandlinger her i Rigsdagen. Hvis Forsvarskommissionen skulde paaskynde sit Arbejde ud over det, som den i øvrigt fandt forsvareligt og rigtigt, saa gav den netop efter for Uroen, saa arbejdede den under Tryk af det, man kalder Uroen, og det skal Kommissionen være hævet over. Den har været det til Dato, jeg haaber ogsaa den vil vise at være det i Fremtiden.

Saa vil jeg fremkomme med et Par Bemærkninger om den politiske Situation i Almindelighed. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds mente, at Regeringen og Regeringspartiet var ilde stædt, vi havde haft en daarlig Sommer og Fremtiden laa naturligvis ogsaa mørk og truende foran os. Beviset var, at ved Roskildevalget var Venstre gaaet tilbage, og de andre Partier gaaede frem. Nu vide alle — saaledes hed det i alt Fald fra lokalkendte Folks Side i Foraaret med Hensyn til Stillingen i Roskildekredsen, der er og har været en Kampkreds i en Aarrække — at der havde det særlig Betydning for Venstre, at dettes tidligere Kandidat, vor afdøde Kollega Rosleff, at det netop var ham, der stod som Venstres Samlingsmærke i Kredsen. Jeg kender ikke Forholdene nede i Kredsen, men det blev sagt som noget, der laa lige for, at naar den Mand ikke længere staar derude som Venstres Kandidat, er der et Par hundrede Stemmer, som man paa Forhaand maa regne med gaa bort. Men hvis Landet virkelig laa saaledes — og jeg stoler paa de Meddelelser, jeg saaledes har faaet — kan jeg ikke se andet, end at Venstre kan være særdeles vel tilfreds med Udfaldet af Roskildevalget. Her var det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) ogsaa ude med et Referat, der sikkert ikke stemmer med det, det gælder om at referere, han sagde, der havde staaet i „Dannebrog“ — jeg husker ikke, om jeg har læst det, men jeg er vis paa, det ikke har staaet saadan, som han

har refereret — at naar man tager Hensyn til, at Skattelovené nylig vare gennemførte, maa vi sige, at vi kom godt fra det Valg. Saaledes har der sikkert ikke staaet i „Dannebrog“. Det var utvivlsomt et Referat af samme Art som det, jeg før nævnte, vedrørende mine Udtalelser forleden om Skattelovene, men jeg skal ikke komme videre ind paa det. Jeg gaar imidlertid ikke af Vejen for at sige, at set i Belysning af den Skattelovsagitation, som blev drevet fra Socialdemokraternes Side, og som havde stærk Jordbund for sig, umiddelbart efter at Ligningen var traadt ud i Livet, var Roskildevalget et særdeles udmærket Valg. Maa jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) i Forbindelse med Omtalen af Roskildevalget. Det ærede Medlem var nemlig saa venlig at paastaa om den nyvalgte Rigsdagsmand for Roskilde, at han optraadte ængsteligt derude, at han vilde ikke rigtig bekende Kulør — det var Meningen — med Hensyn til Valgretten. Mit Indtryk er noget andet, og jeg synes, vi skulle hilse paa vor ny Kollega, som endnu ikke har traadt nogen af os paa Tærne, paa en smukkere Maade end den, det ærede Medlem ved denne Lejlighed præsterede. Jeg synes ikke, det er ganske kollegialt at beskylde en Mand for, at han undlader at bekende Kulør til en Sag for at bjerge Stillingen. (*Martin Madsen*: Det har De sagt og ikke jeg). Rigsdagstidenden skal vise, hvad det ærede Medlem har sagt. (*Martin Madsen*: Jeg har ikke nævnt Kuløren). Nej, men det kommer vel ikke an paa Ordet Kuløren; Rigsdagstidendens Ord ere stærkere end dem, jeg har brugt her. (*Martin Madsen*: Lad os høre dem)

Formanden: Jeg beder om ikke at afbryde Taleren.

Anders Nielsen: Det ærede Medlem sagde: „Jeg vil dertil sige, at dette Valg pegede maaske i forskellige Retninger, men absolut ikke i den Retning, thi den Reformkandidat, der var opstillet, holdt sig i den Grad ængstelig tilbage paa dette Punkt under hele Valgkampagnen af Frygt for at han ellers ikke kunde bjerge Stillingen“. Jeg vil dog nok spørge ærede Medlemmer, om det Referat, jeg har givet frit uden at læse det op, er stærkere i sin Form end Rigsdagstidendens Ord . . . (*Stemmer*: Nej!) — (*Martin Madsen*: Jo, det mener jeg, og det er mig, der skal afgøre det) Ja, en Strid herom er ganske unyttig. Maa